

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Roibu Ioana în comun cu inculpatul Cupcea Grigore, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Cupcea Grigore Nicolae, născut la 24.08.1965, originar din r-nul Orhei, s. Chiperceni și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Moscova, 5, ap.125.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.11.2012 – 03.11.2015;

Instanța de apel: 10.12.2015 – 25.04.2016;

Instanța de recurs: 23.06.2016 – 05.10.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 03 noiembrie 2015, Cupcea Grigore Nicolae învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, a fost achitat din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin aceeași sentință acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, Andreev Valeriu împotriva lui Cupcea Grigore Nicolae cu privire la repararea prejudiciului material și moral, a fost lăsată fără soluționare, fapt ce nu împiedică partea vătămată de a intenta acțiune în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit că potrivit rechizitoriului inculpatul Cupcea Grigore este învinuit de faptul, că urmărind scop de profit și de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, abuzând de încrederea ce i-a fost acordată de Andreev Valeriu Ion, cu care se află în relații apropiate, înșelându-l și

promițându-i realizarea în comun a unei afaceri aducătoare de profit, exprimată prin cumpărare din mijloacele bănești a lui Andreev Valeriu Ion, la un preț redus, a unor loturi de teren amplasate în extravilanul comunei Biești, raionul Orhei, și ulterior realizarea acestora la un preț mai mare cu repartizarea egală a veniturilor obținute în urma vânzării terenurilor, având de la bun început intenția de a nu-și realiza promisiunea mincinoasă, sub pretextul realizării acestei afaceri, la 16 martie 2007, în or. Orhei, a solicitat și a primit de la Andreev Valeriu suma de 10500 Euro, echivalentul a 175960,05 lei MD și 1000 dolari SUA, echivalentul a 12676,3 lei MD. La 29 martie 2007, în or. Orhei a solicitat și a primit de la Andreev Valeriu Ion suma de 9800 dolari SUA, echivalentul a 122750,88 lei MD și la 20 aprilie 2007, în or. Orhei a solicitat și a primit de la Andreev Valeriu Ion suma de 15000 dolari SUA, echivalentul a 186991,5 lei, sume de bani pe care le-a trecut ilegal în folosul său, adică le-a însușit, cauzându-i pătimitului, Andreev Valeriu, o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 498378,73 lei MD.

Potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Cupcea Grigore au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (5) Cod penal după semnele calificative, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere săvârșite în proporții deosebit de mari.

3. Nefiind de acord cu sentința au declarat apeluri procurorul în Procuratura Orhei, Macovei Alexandru și partea vătămată Andreev Valeriu în comun cu avocatul său, Dlujanschi Elic.

3.1. În apelul declarat procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cupcea Grigore Nicolae să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului procurorul a invocat următoarele argumente:

- instanța de judecată nu a apreciat în modul convenit probele administrate din dosar, pronunțând o hotărâre nefondată;

- concluziile instanței de fond contravin circumstanțelor de fapt ale cauzei și probelor acumulate. Instanța de judecată nu a făcut o analiză corectă a tuturor declarațiilor date în fața instanței atât de inculpat și de partea vătămată, cât și de martori, nu a ținut cont de aceste declarații la aprecierea celorlalte mijloace de probe administrate de acuzarea de stat (rapoartelor de expertiză, procesele-verbale a acțiunilor de urmărire penală, documentelor anexate etc.);

- menționează că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce din materialul probator al cauzei rezultă vinovăția acestuia de săvârșirea infracțiunii imputate;

- nu s-a confirmat versiunea înaintată de către inculpat că banii primiți de la partea vătămată i-a investit în afacerea care a promis, iar o parte a venitului realizat l-a transmis părții vătămate, obținând și el venit;

- inculpatul a depus declarații contradictorii la urmărirea penală și în cadrul cercetării judecătorești, nu a putut explica instanței câte hectare de teren în total a procurat din mijloacele bănești obținute de la partea vătămată Andreev Valeriu, ce

sumă de bani a cheltuit în acest scop, au fost sau nu consolidate aceste terenuri pentru a fi realizate la un preț mai mare, la ce persoane a realizat aceste terenuri și ce venit a fost obținut în urma acestei „afaceri”, inclusiv cota-parte a părții vătămate;

- invocă că în ședința de judecată nu s-a confirmat versiunea înaintată de către inculpat că semnătura din recipisa din 16.03.2007 nu este a lui și careva mijloace bănești în sumă de 10500 euro și 1000 dolari SUA, el nu a primit de la partea vătămată. Afirmațiile inculpatului precum că acesta nu a semnat recipisa în cauză și nu a primit mijloacele bănești menționate sunt neveridice, ele pe deplin fiind combătute prin probele administrate de către acuzatorul de stat, și anume: raportul de expertiză grafologică nr. 3300 din 09.09.2012, raportul de expertiză grafologică suplimentară (obținut în urma prezentării experților a unui volum mai mare de mostre de semnături a inculpatului, inclusiv din perioada întocmirii recipisei) nr. 1016 din 20.06.2013;

- nu s-a confirmat versiunea înaintată de către inculpat inclusiv prin declarațiile părții vătămate Andreev Valeriu și a martorilor oculari Andreeva Evghenia și Capra Ion, care au infirmat acest presupus fapt, precum și prin copiile contractelor de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole și certificatele eliberate de către Oficiul Cadastral Teritorial Orhei, conform cărora după obținerea la 16.03.2007 a mijloacelor bănești de la partea vătămată în sumă de 10500 Euro și 1000 dolari SUA, inculpatul Cupcea Grigore a procurat pe numele părții vătămate la 23.03.2007 - 1,1590 ha la prețul de 6027 lei; la 23.03.2007 - 1,1590 ha la prețul de 6027 lei; la 28.03.2007 - 0,3990 ha la prețul de 2075 lei; la 23.03.2007 - 3,0310 ha la prețul de 15761 lei, aceste terenuri fiind procurate până la primirea de la partea vătămată a altor sume de bani la 29.03.2007 și 20.04.2007 pe care inculpatul le recunoaște;

- este eronată concluzia instanței de fond precum că nu s-a dovedit că inculpatul a însușit careva sume de bani de la partea vătămată, deoarece materialul probator coroborat cu circumstanțele stabilite în cauză, dovedește cu certitudine intenția și fapta lui Cupcea Grigore de dobândire ilicită a bunurilor părții vătămate;

- invocă că nu a fost dată o apreciere justă declarațiilor părții vătămate, care au fost consecutive pe parcursul urmăririi penale și în cadrul audierii în instanța de judecată, fiind obiective, având suport probant și care au fost confirmate în totalitate prin ansamblu de probe cercetate în instanța de judecată, inclusiv prin actele confirmative de transmitere a mijloacelor bănești - recipisele datate cu 29.03.2007, 20.04.2007 și 16.03.2007, semnate de cet. Cupcea Grigore;

- instanța de judecată la pronunțarea soluției de achitare a inculpatului nu a indicat în sentință motivul respingerii declarațiilor părții vătămate și aprecierii lor ca neveridice, declarații care au fost confirmate în totalitate prin ansamblu de probe cercetate în instanța de judecată;

- declarațiile părții vătămate au fost confirmate și prin declarațiile martorilor, Andreeva Evghenia, Triboi Aurel, Tofan Igor și Capra Ion, care au confirmat transmiterea inculpatului a mijloacelor bănești de către partea vătămată, inclusiv și scopul transmiterii lor;

- instanța de judecată nu a dat nici o apreciere celorlalte mijloace de probe administrate de acuzarea de stat: raportul de expertiză nr. 3300 din 09.09.2012; raportul de expertiză grafoscopică suplimentară (obținut în urma prezentării experților a unui volum mai mare de mostre de semnături a inculpatului, inclusiv din perioada întocmirii recipisei) nr. 1016 din 20.06.2013; copiile procurilor din 14.08.2008 și 19.03.2007; procesul-verbal de ridicare a recipiselor datate cu 29.03.2007, 20.04.2007 și 16.03.2007, întocmit la 07 mai 2012; copiile contractelor de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole și certificatele eliberate de către Oficiul Cadastral Teritorial Orhei;

- potrivit corpurilor delict prezentate de acuzarea de stat, inculpatul s-a obligat să procure pe numele părții vătămate, Andreev Valeriu, din mijloacele bănești transmise de ultimul - 78 ha de terenuri agricole: - recipisele datate cu 29.03.2007, 20.04.2007 și 16.03.2007, semnate de către cet. Cupcea Grigore, conform cărora inculpatul la 16 martie 2007 a primit de la Andreev Valeriu Ion suma de 10500 Euro și 1000 dolari SUA, pentru procurarea a 27 ha de terenuri agricole pe numele ultimului; la 29 martie 2007 a primit de la Andreev Valeriu Ion suma de 9800 dolari SUA pentru procurarea a 20 ha de terenuri agricole pe numele ultimului; și la 20 aprilie 2007 a primit de la Andreev Valeriu Ion suma de 15000 dolari SUA, pentru procurarea a 31 ha de terenuri agricole pe numele ultimului;

- menționează că, conform probelor administrate - copiilor contractelor de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole și certificatele eliberate de către Oficiul Cadastral Teritorial Orhei, după obținerea la 16.03.2007 a mijloacelor bănești de la partea vătămată în sumă de 10500 Euro și 1000 dolari SUA, inculpatul Cupcea Grigore a procurat pe numele părții vătămate la 23.03.2007 - 1,1590 ha la prețul de 6027 lei; iarăși la 23.03.2007 - 1,1590 ha la prețul de 6027 lei; la 28.03.2007 - 3,3990 ha la prețul de 2075 lei; la 23.03.2007 - 3,0310 ha la prețul de 15761 lei. Ulterior, terenurile procurate au fost realizate de către Cupcea Grigore la 15.04.2008, 3,031 ha au fost realizate cet. Cleimerman Zinoviev la prețul de 15761 lei, iar celelalte terenuri în mărime de 3,30 ha au fost vândute la 18.08.2008 la prețul de 14130 lei, deși prețul lor cadastral la acel moment constituia în jur de 90000 lei;

- a specificat că în total, de la momentul inducerii în eroare a părții vătămate despre „afacerea profitabilă” care urmau s-o realizeze în comun, inculpatul a procurat din banii obținuți de la partea vătămată - 6,61 hectare de terenuri agricole, cheltuind în acest scop - 29890 lei transmiși de partea vătămată, sumă neesențială în raport cu mijloacele bănești transmise de Andreev Valeriu ce constituie 498378,73 lei MD (a 16 parte din suma totală);

- unicele terenuri care au fost procurate pe numele părții vătămate, au fost procurate de inculpat în perioada 23 - 28.03.2007, până la momentul primirii sumelor de 9800 și 15000 dolari SUA de către inculpat de la Andreev Valeriu, fapt ce demonstrează că aceste procurări au fost realizate de către inculpat numai cu un singur scop - de a induce în eroare victima, a obține încrederea acesteia pentru investirea unor mijloace bănești suplimentare, a ascunde adevăratele sale intenții

frauduloase și de a o convinge să mai transmită inculpatului sume enorme de bani, pentru a fi însușite;

- invocă că după obținerea mijloacelor bănești de la partea vătămată, inculpatul nu a mai procurat careva terenuri agricole pe numele lui Andreev Valeriu, nu a mai efectuat careva acțiuni în vederea realizării angajamentului asumat, iar banii însușiți de la partea vătămată, i-a folosit în scopuri personale, inclusiv procurarea terenurilor pe numele său. De asemenea, acesta a realizat terenurile procurate pe numele părții vătămate la același preț cu care le-a cumpărat, fără a obține careva venit, inclusiv persoanelor despre care a spus că practica cu ei aceiași afacere (cet. Cleimerman Zinoviev), iar mijloacele bănești obținute în urma realizării terenurilor, în același mod le-a însușit;

- a specificat că declarațiile martorilor, Triboi Aurel, Valah Sergiu și Tofan Igor, care au încercat să confirme veridicitatea declarațiilor inculpatului privind restituirea parțială a mijloacelor bănești părții vătămate, au fost infirmate de către acuzarea de stat, aceste declarații sunt contradictorii înseși între ele, inclusiv cu declarațiile date de inculpat;

- martorul Triboi Aurel, deși a declarat că pe parcursul perioadei anilor 2005 - 2010 a lucrat neoficial la întreprinderea gestionată de inculpatul Cupcea Grigore, și permanent se afla cu ultimul, astfel, a fost martor ocular la momentul restituirii de către inculpat - cet. Andreev Valeriu a sumei de circa 150000 lei, alogic a relatat că pentru munca sa depusă în cadrul întreprinderii nu era remunerat de către Cupcea Grigore și nu avea nici un venit. Declarațiile acestuia nu au fost susținute și de martorul apărării, Valah Sergiu, care în aceeași perioadă 2005-2010 lucra în calitate de contabil șef la întreprinderea gestionată de către inculpat și care a declarat că nu cunoaște o asemenea persoană - pe nume Triboi Aurel, nu a putut menționa dacă această persoană a lucrat la GȚ „V. Cupcea”, deși după declarațiile ultimului acesta practic în fiecare zi se afla la sediul întreprinderii;

- susține că sunt neconcludente și necredibile și declarațiile martorului Valah Sergiu - contabil șef la GȚ „V. Cupcea”, care fiind audiat de instanță a declarat că inculpatul a efectuat trei transferuri de bani părții vătămate în sumă de 45,45 și 50 de mii de lei, pentru acoperirea unei datorii personale, la 24.07.2009, 17.08.2008 și 23.06.2009. Martorul în cauză nu a putut explica de ce în dispozițiile de transfer a mijloacelor bănești la SRL „TIADACA - C” din 24.07.2009, 17.08.2008 și 23.06.2009 de către el personal a fost scrisă destinația transferurilor - pentru motorină conform anumitor contracte, nu a putut explica despre care contracte este vorba, deși personal le-a îndeplinit. În același mod, martorul a declarat că despre destinația transferurilor și anume acoperirea unei datorii personale a lui Cupcea Grigore, a aflat de la Cupcea Grigore, însă el personal nu cunoștea destinația lor, care putea fi și pentru motorină.

- menționează, că deși în perioada transferurilor în sumă de 45, 45 și 50 de mii de lei, la 24.07.2009, 17.08.2008 și 23.06.2009, martorul Tofan Igor lucra în calitate de administrator al SRL „TIADACA - C” și era la curent cu toate transferurile de bani efectuate la această societate, acest martor audiat la solicitarea apărării a relatat cu

certitudine instanței, că în această perioadă la societate nu au fost transferate careva mijloace bănești, care nu erau legate de activitatea întreprinderii și nu erau justificate documentar. Martorul Tofan Igor, contradictoriu la declarațiile inculpatului cât și părții vătămate, a declarat instanței că el în același mod cu partea vătămată era partener la afacerea propusă de inculpat, deși nu a investit careva mijloace de bani, iar recipisele de primire a banilor de către inculpat, au fost semnate și de el personal, nerecunoscând recipisele anexate la materialele cauzei penale ca fiind cele întocmite de partea vătămată și inculpat;

- consideră că vinovăția inculpatului Cupcea Grigore a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile acestuia corect au fost calificate conform art. 190 alin. (5) Cod penal.

3.2. În apelul declarat în comun de avocatul Dlujanschi Elic cu partea vătămată Andreev Valeriu se solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cupcea Grigore Nicolae să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse la discreția instanței, admiterea acțiunii civile și încasarea de la Cupcea G. în beneficiul lui Andreev V. a prejudiciului material în mărime de 10500 euro, 25800 dolari SUA și 10000 lei și prejudiciul moral în mărime de 100000 lei.

În motivarea apelului avocatul și partea vătămată au invocat următoarele argumente:

- instanța de fond a dat apreciere greșită acțiunilor inculpatului Cupcea Grigore, invocând faptul că acesta a procurat loturi de teren pe numele lui Andreev Valeriu, însă nu s-a expus asupra sumei achitate pentru procurarea terenurilor și sumei -diferență sustrasă;

- instanța de fond eronat nu s-a expus asupra faptului, că Cupcea Grigore nu a transmis lui Andreev Valeriu sumele primite de la cumpărător după înstrăinarea terenurilor proprietate a lui Andreev Valeriu;

- mijloacele financiare sustrase de Cupcea Grigore în sumă totală de 10500 euro și 25800 dolari SUA și anume diferența de la suma transmisă lui de către Andreev Valeriu și mijloacele financiare sustrase din realizarea terenurilor către Mîrzac Valerian, este prejudiciu pricinuit de Cupcea Grigore lui Andreev Valeriu. Instanța de fond nu s-a expus pe marginea acestor circumstanțe;

- instanța de fond a examinat probe și înscrisuri, care confirmă vinovăția lui Cupcea Grigore în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și anume: răspuns de la BC „Banca Socială” cu copiile ordinelor de plată care confirmă transferul de către GȚ „Cupcea Grigore” către SRL „Tiadaca”. Trei copii a ordinelor de plata a câte 45 000 lei, 45 000 lei și 50 000 lei; răspuns de la ÎS Cadastru, din care rezultă că Andreev Valeriu a dispus de terenuri cu nr. cadastral 6412306120, 6412311104, 6412311184, 6412311191 însă dreptul de proprietate a fost stins; raportul de expertiză nr. 3300 din 09.09.2012, conform concluziilor căruia înscrierea de text examinată - „16 martie 2007 Grigore Cupcea” din Recipisa din numele Grigore Cupcea din data de 16.04.2012” a fost efectuată de Grigore Cupcea. Semnătura din numele lui Cupcea Grigore în „recipisa din numele Grigore Cupcea din data de

16.04.2012”, posibil a fost efectuată de Grigore Cupcea; copiile procurilor din 14.08.2008 și 19.03.2007; procesul-verbal de ridicare a recipiselor datate cu 29.03.2007, 20.04.2007 și întocmit la 07 mai 2012; procesul-verbal de ridicare a contractului de vânzare-cumpărare întocmit la 10.05.2012, copiile contractelor de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole și certificatele eliberate de către Oficiul cadastral teritorial Orhei, procesul-verbal de confruntare între partea vătămată, Andreev V. și bănuitul Cupcea G. din 12.06.2012; recipisele datate cu 29.03.2007, 20.04.2007 și 16.03.2007, scrise de către cet. Cupcea Grigore; contractul de vânzare-cumpărare din 18.08.2008.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016 au fost admise apelurile declarate, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Cupcea Grigore Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 9 (nouă) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de activitatea economică pe un termen de 3(trei) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a încasat de la Cupcea Grigore în beneficiul lui Andreev Valeriu prejudiciul material în mărime de 10500 euro, 25800 dolari SUA cu convertirea acestora în valută națională la data executării hotărârii și prejudiciul moral în mărime de 5000 (cinci mii) lei.

În rest acțiunea civilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Corpurile delictelor: recipisele din data de 29 martie 2007, 20 aprilie 2007 și 16 martie 2007, contractul de vânzare cumpărare din 18 august 2008 urmând a fi păstrate la materialele cauzei penale.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că, instanța de fond a stabilit incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, instanța de fond ajungând eronat la concluzia achitării lui Cupcea Grigore Nicolae învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin (5) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de fond la adoptarea sentinței din data de 23 decembrie 2015 a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), art.384 alin. (3), art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, care impun în sarcina instanței de judecată, ca la adoptarea sentinței, să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Instanța de apel ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 ale Codului de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a conchis că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția lui Cupcea Grigore Nicolae în comiterea componentei de infracțiune

prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și anume "Escrocheria, adică dobândirea ilicită bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere săvârșite în proporții deosebit de mari".

A menționat, că în ședința instanței de apel s-a audiat suplimentar inculpatul și partea vătămată și au fost verificate și cercetate declarațiile, probele materiale prezente la cauza penală respectivă.

Ca urmare, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului, Cupcea Grigore, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal se dovedește prin probatoriul invocat de partea acuzării în prezentul proces de judecată.

Instanța de apel a reținut, că inculpatul Cupcea Grigore în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a declarat că susține declarațiile date la faza urmăririi penale și la faza judecării în prima instanță. În ședința instanței de fond, inculpatul, Cupcea Grigore, a declarat că vina în comiterea infracțiunii înscrinate nu și-o recunoaște.

Deși inculpatul Cupcea Grigore, nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a considerat că vinovăția acestuia este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate și verificate în ședința instanței de apel:

- declarațiile părții vătămate Andreev Valeriu, care a declarat în ședința instanței de apel că susține declarațiile date la faza urmăririi penale cât și în instanța de fond;

- declarațiile martorului Andreeva Evghenia care nu a putut fi audiată în ședința instanței de apel, din motiv că nu s-a prezentat, în privința acesteia fiind dispuse aduceri silite de mai multe ori de către procurorul, Pavel Guțan, dar care nu au fost executate dat fiind faptul că nu se cunoaște locul de trai al acesteia. În ședința instanței de apel fiind dată citire declarațiilor martorului în cauză, date la faza urmăririi penale și judecării în primă instanță;

- declarațiile martorului Capra Ion Ion, care nu a putut fi audiată în ședința instanței de apel, deoarece potrivit informației din baza de date ACCES acesta a decedat la data de 24.09.2015 (vol. II, f.d. 105), declarațiilor acestuia de la faza urmăririi penale și judecării în primă instanță fiindu-le dată citire în baza art. 371 alin. (1) Cod de procedură penală;

- raportul de expertiză nr. 3300 din 09.09.2012, conform concluziilor căruia înscrierea de text examinată - „16 martie 2007 Grigore Cupcea” din „Recipisa din numele Grigore Cupcea din data de 16.04.2012” a fost efectuată de Grigore Cupcea. Semnătura din numele lui Cupcea Grigore în „recipisa din numele Grigore Cupcea din data de 16.04.2012”, posibil a fost efectuată de Grigore Cupcea (vol. I, f.d. 104-106);

- raportul de expertiză grafoscopică suplimentar (obținut în urma prezentării experților a unui volum mai mare de mostre de semnături a inculpatului, inclusiv în perioada întocmirii recipisei) nr. 1016 din 20.06.2013, conform concluziilor căruia înscrierea de text examinată - „16 martie 2007 Grigore Cupcea” din Recipisa din

numele Grigore Cupcea din data de 16.04.2012” a fost efectuată de Grigore Cupcea, iar semnătura din numele lui Cupcea Grigore, a fost efectuată de Grigore Cupcea;

-copiile procurilor din 14.08.2008 și 19.03.2007 din care se atestă că partea vătămată, Andreev Valeriu l-a împuternicit pe Cupcea Grigore să procure loturi de teren în s. Biești, r-nul Orhei în numele său și să vândă loturile de teren cu numere cadastrale 6412311191, 6412311104, 6412311184 (vol. I, f.d.7-8);

- procesul - verbal de ridicare a recipiselor datate cu 29.03.2007, 20.04.2007 și 16.03.2007, întocmit la 07 mai 2012 (vol. I, f.d. 16);

- procesul-verbal de ridicare a contractului de vânzare-cumpărare din 18.08.2008, întocmit la 10.05.2012 (vol.I, f.d. 26);

- copiile contractelor de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole și certificatele eliberate de Oficiul Cadastral Teritorial Orhei (vol. I, f.d. 31-56);

- procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Andreev Valeriu și bănuitul Cupcea Grigore din 12.06.2012, din care rezultă că aceștia s-au înțeles ca Andreev Valeriu să investească în procurarea unor loturi de pământ, acțiuni de care se va ocupa Cupcea Grigore pe care ulterior le vor vinde, iar venitul îl vor împărți în jumătate (vol. I, f.d.96-97);

-corpurile delict: recipisele datate cu 29.03.2007, 20.04.2007 și 16.03.2007 scrise de către Cupcea Grigore și ordonanța de recunoaștere a acestora în calitate de corpuri delict din data de 07 mai 2012 (vol. I, f.d. 17, 21, 24);

- contractul de vânzare-cumpărare a terenului agricol din data de 18.06.2008 încheiat între Andreev Valeriu, din numele acestuia acționând Cupcea Valeriu și Mîrzac Valerian având ca obiect bunurile cu nr. cadastrale: 6412311191, 6412311104, 6412311184 și ordonanța de recunoaștere a acestuia în calitate de corp delict (vol. I, f.d. 27-28);

- răspunsul de la BC "Banca Socială" SA și ordinele de plată care confirmă transferurile de către GȚ "Cupcea Grigore" către SRL "Tiadaca-C" la destinație transferurilor fiind indicat pentru motorină (vol. I, f.d. 221-224);

- răspunsul ÎS "Cadastru" nr. 0002/15/24031 din data de 14.07.2015.

Fiindu-le acordată părților participante la judecarea cauzei posibilitatea de a prezenta probe, în acest context inculpatul și apărătorul acestuia în ședința instanței de apel careva probe suplimentare nu au prezentat.

Astfel, cercetând totalitatea probelor administrate la prezenta cauză penală, instanța de apel a conchis că cele imputate inculpatului, Cupcea Grigore, corect au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (5) Cod penal. Iar, instanța de fond, aplicând greșit prevederile art. 101 Cod de procedură penală, apreciind impropriu probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor cât și prevederile art. 390 Cod de procedură penală, a ajuns greșit la concluzia achitării lui Cupcea Grigore, pe motiv că fapta nu întrunește elementele componente de infracțiune.

În ședința instanței de apel s-a constatat cu certitudine faptul că inculpatul, Cupcea Grigore, urmărind scop de profit și de dobândire ilicită a bunurilor altei

persoane, abuzând de încrederea ce i-a fost acordată de Andreev Valeriu, cu care se află în relații apropiate, înșelându-l și promițându-i realizarea în comun a unei afaceri aducătoare de profit, exprimată prin cumpărarea din mijloacele bănești a lui Andreev Valeriu Ion, la un preț redus, a unor loturi de teren amplasate în extravilanul comunei Biești, raionul Orhei, și ulterior realizarea acestora la un preț mai mare cu repartizarea egală a veniturilor obținute în urma vânzării terenurilor, având de la bun început intenția de a nu-și realiza promisiunea mincinoasă, sub pretextul realizării acestei afaceri, la 16 martie 2007, în or. Orhei, a solicitat și a primit de la Andreev Valeriu Ion suma de 10500 EURO, echivalentul a 175960,05 lei MD și 1000 dolari SUA, echivalentul a 12676,3 lei MD. La 29 martie 2007, în or. Orhei a solicitat și a primit de la Andreev Valeriu Ion suma de 9800 dolari SUA, echivalentul a 122750,88 lei MD și la 20 aprilie 2007, în or. Orhei a solicitat și a primit de la Andreev Valeriu Ion suma de 15000 dolari SUA, echivalentul a 186991,5 lei, sume de bani pe care le-a trecut ilegal în folosul său, adică le-a însușit, cauzându-i pățimintului Andreev Valeriu o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 498378,73 lei MD.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 190 Cod penal, instanța de apel a relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimumul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

În speță, prin acțiunile inculpatului, Cupcea Grigore, s-au periclitat în principal - relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar în plan secundar - relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimumul necesar de încredere.

Latura obiectivă a infracțiunii se exprimă în fapta prejudiciabilă care are un caracter complex alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv și care nu are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, noțiunea „dobândire ilicită” are sensul autentic de „sustragere”.

În acest context, instanța de apel a remarcat că se consideră „sustragere” luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop de cupiditate.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, Cupcea Grigore, promițându-i părții vătămate, Andreev Valeriu, realizarea în comun a unei afaceri aducătoare de profit, exprimată prin cumpărare din mijloacele bănești a lui Andreev Valeriu Ion, la un preț redus, a unor loturi de teren amplasate în extravilanul comunei Biești, raionul Orhei, și ulterior realizarea acestora la un preț mai mare cu repartizarea egală a veniturilor obținute în urma vânzării terenurilor, la 16 martie 2007, în or. Orhei, a solicitat și a primit de la Andreev Valeriu Ion suma de 10500 EURO, echivalentul a 175960,05 lei MD și 1000 dolari SUA, echivalentul a 12676,3 lei MD. La 29 martie 2007, în or. Orhei a solicitat și a primit de la Andreev Valeriu Ion suma de 9800 dolari SUA, echivalentul a 122750,88 lei MD și la 20 aprilie 2007, în or. Orhei a solicitat și a primit de la Andreev Valeriu Ion suma de 15000 dolari SUA, echivalentul a 186991,5 lei, sume de bani pe care le-a trecut ilegal în folosul său, adică le-a însușit.

Acest fapt a fost probat în ședința de judecată prin declarațiile părții vătămate, Andreev Valeriu, date în prima instanță și în instanța de apel care pe tot parcursul cauzei penale au fost aceleași și coroborează cu celelate mijloace de probă care a declarat că inculpatul, Cupcea Grigore, i-a propus să investească într-o afacere cu pământurile, să cumpere loturi de pământ. Pe data de 16.03.2007, în prezența surorii sale, i-a dat lui Cupcea Grigore 10500 euro pentru a procura aproximativ 27 hectare în comuna Biești. Pe data de 23.03.2007 i-a dat 9800 dolari în prezența lui Capra Ion. Apoi, pe data de 24.04.2007 i-a dat 15000 dolari SUA lui Cupcea Grigore, bani care nici până în prezent nu i-a restituit.

Faptul însușirii mijloacelor bănești transmise de către partea vătămată, Andreev Valeriu lui Cupcea Grigore rezultă și din declarațiile martorilor, Andreeva Evghenia și Capra Ion, care au declarat că au fost martori la transmiterea de către partea vătămată a sumelor de 10500 euro, 1000 dolari și respectiv 15000 dolari către inculpatul, Cupcea Grigore.

La fel, instanța de apel a reținut, că însușirea mijloacelor bănești în sumă de 10500 euro și 25800 dolari rezultă și din recipisele datate cu 29.03.2007, 20.04.2007 și 16.03.2007 scrise de către Cupcea Grigore recunoscute în calitate de corpuri delictive de către organul de urmărire penală.

Instanța de apel a statuat, că nu poate fi reținută versiunea inculpatului, precum că acesta nu a semnat recipisa din data de 16.03.2007 și că nu a primit mijloacele bănești menționate. Or, potrivit Raportului de expertiză grafologică nr. 3300 din 09.09.2012, înscrierea: text examinată - „16 martie 2007 Grigore Cupcea” din „Recipisa din numele Grigore Cupcea din data de 16.04.2012” a fost efectuată de Grigore Cupcea, iar semnătura din numele lui Cupcea Grigore, posibil a fost efectuată de Grigore Cupeea. Iar potrivit Raportului de expertiză grafologică suplimentară (obținut în urma prezentării experților a unui volum mai mare de mostre de semnături a inculpatului, inclusiv din perioada întocmirii recipisei) nr. 1016 din 20.06.2013, scrierea de text examinată - „16 martie 2007 Grigore Cupcea” din „Recipisa din numele Grigore Cupcea din data de 16.04.2012” a fost efectuată de Grigore Cupcea, iar semnătura din numele lui Cupcea Grigore, a fost efectuată de

Grigore Cupcea. Mai mult, însuși părtea vătămată, Andreev Valeriu, și martorii ocular, Andreeva E. și Capra I., au menționat că au fost prezenți la momentul transmiterii banilor, confirmând faptul întocmirii recipiselor.

Instanța de apel a statuat că faptul însușirii banilor de către inculpatul Cupcea Grigore, se confirmă prin copiile contractelor de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole și certificatele eliberate de către Oficiul Cadastral Teritorial Orhei, conform cărora după obținerea la 16.03.2007 a mijloacelor bănești de la partea vătămată în sumă de 10500 Euro și 1000 dolari SUA, inculpatul Cupcea Grigore a procurat pe numele părții vătămate la 23.03.2007 - 1,1590 ha la prețul de 6027 lei, iar la 23.03.2007 - 1590 ha la prețul de 6027 lei, la 28.03.2007 - 0,3990 ha la prețul de 2075 lei, la 23.03.2007 - 3,0310 ha la prețul de 15761 lei, aceste terenuri fiind procurate până la primirea de la partea vătămată a altor sume de bani la data de 29.03.2007 și 20.04.2007 pe care inculpatul Cupcea Grigore le recunoaște (vol. I, f.d.31-38).

În contextul celor elucidate, în speță, instanța de apel a conchis că dobândirea ilicită a mijloacelor bănești ce aparțin părții vătămate Andreev Valeriu a fost însoțită adiacent de înșelăciune și abuz de încredere.

Prin „înșelăciune” se înțelege după caz: 1) dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă); 2) trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

La cazul dedus judecății, instanța de apel a constatat, că inculpatul Cupcea Grigore a recurs la înșelăciunea activă, și anume sub moralitatea înșelăciunii cu privire la anumite acțiuni și promisiuni. Or, inculpatul Cupcea Grigore a dobândit de la partea vătămată mijloacele bănești în sumă de 10500 euro și 25800 dolari SUA sub pretextul investirii în procurarea terenurilor, urmând ca profitul să fie împărțit în jumătate cu partea vătămată.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că din suma transmisă de partea vătămată, inculpatul a procurat terenuri doar în valoare de 29890 lei, sumă neesențială în raport cu mijloacele bănești transmise de Andreev Valeriu ce constituie 498378,73 lei MD (a 16 parte din suma totală).

Ulterior, terenurile procurate au fost realizate de către Cupcea Grigore la 15.04.2008, 3,031 ha au fost realizate cet. Cleimerman Zinoviev la prețul de 15761 lei, iar celelalte terenuri în mărime de 3,30 ha au fost vândute la 18.08.2008 la prețul de 14130 lei, deși prețul lor cadastral la acel moment constituia în jur de 90000 lei.

Astfel, în total de la momentul inducerii în eroare a părții vătămate despre „afacerea profitabilă” care urmau s-o realizeze în comun, inculpatul a procurat din banii obținuți de la partea vătămată - 6,61 hectare de terenuri agricole, cheltuind în acest scop - 29890 lei transmiși de partea vătămată, sumă neesențială în raport cu mijloacele bănești transmise de Andreev Valeriu ce constituie 498378,73 lei MD (a 16 parte din suma totală).

Unicele terenuri care au fost procurate pe numele părții vătămate, au fost procurate de inculpat în perioada 23 - 28.03.2007, până la momentul primirii sumelor de 9800 și 15000 dolari SUA de către inculpat de la Andreev Valeriu, fapt ce demonstrează că aceste procurări au fost realizate de către inculpat numai cu un singur scop - de a induce în eroare victima, a obține încrederea acesteia pentru investirea unor mijloace bănești suplimentare, a ascunde adevăratele sale intenții frauduloase și de a o convinge să mai transmită inculpatului sume de bani, pentru a fi însușite de ultimul.

În aceste condiții, instanța de apel a statuat, că după obținerea mijloacelor bănești de la partea vătămată, inculpatul - nu a mai procurat careva terenuri agricole pe numele lui Andreev Valeriu, nu a mai efectuat careva acțiuni în vederea realizării angajamentului asumat, iar banii însușiți de la partea vătămată, i-a folosit în scopuri personale. De asemenea, acesta a realizat terenurile procurate pe numele părții vătămate la același preț cu care le-a cumpărat, fără a obține careva venit, inclusiv persoanelor despre care a spus că practica cu ei aceiași afacere (cet. Cleimerman Zinoviev), iar mijloacele bănești obținute în urma realizării terenurilor, în același mod le-a însușit. Acest fapt, denotă prezența înșelăciunii ca acțiune adiacentă a însușirii. Or, inculpatul, Cupcea Grigore, nu avea de gând să restituie părții vătămate banii investiți și cu atât mai puțin careva profit din această investiție.

Instanța de apel a conchis ca fiind injuste concluziile efectuate de prima instanță în ceea ce privește lipsa în acțiunile inculpatului, Cupcea Grigore, a acțiunii adiacente a laturii obiective a art. 190 alin. (5) Cod penal și anume înșelăciunea și abuzul de încredere și latura subiectivă sub formă de intenție directă.

În acest sens, afirmând că partea vătămată a transmis benevol inculpatului mijloacele bănești pentru procurarea la preț redus a terenurilor ca ulterior să le vândă la prețuri mari.

La fel instanța de apel a considerat neîntemeiate constatările primei instanțe precum că lipsa acțiunii adiacente și a intenției se probează prin faptul că la data de 14 august 2008, Andreev Valeriu l-a împuternicit pe inculpatul, Cupcea Grigore, să vândă terenurile procurate. În acest context, instanța de apel a reținut că potrivit propunerii făcute de inculpatul, Cupcea Grigore urma din banii părții vătămate să procure terenuri pe numele acesteia și ulterior să le vândă la prețuri mai mari (pentru care fapt la fel era nevoie de întocmirea unei procuri) iar profitul să-l împartă în jumătate. Astfel, încât acest fapt anume că denotă prezența înșelăciunii. Or, inculpatul a înstrăinat terenurile lui Mîrzac Valerian din numele lui Andreev Valeriu în baza contractului de vânzare-cumpărare din 18.08.2008 la prețul procurării acestuia, deși valoarea de piață a acestora, potrivit informației indicate în contract era cu mult mai mare.

Din aceste constatări rezultă și intenția inculpatului de a nu-și realiza promisiunea.

Instanța de apel a statuat, că prin „abuz de încredere” se înțelege exploatarea de către făptuitor a raporturilor de încredere care s-au stabilit între el și victimă.

La caz, inculpatul, Cupcea Grigore, a recurs și la abuzul de încredere. Or, după cum a precizat atât inculpatul cât și partea vătămată, între aceasta și inculpat persistau relații de colaborare, inculpatul procurând combustibil de la firma la care activa partea vătămată. De asemenea, instanța de apel a reiterat că abuzul de încredere s-a manifestat și prin procurarea de inculpat în perioada 23 - 28.03.2007, a unor terenuri cu suprafața de 6,61 ha pentru ca partea vătămată având încredere în realizarea promisiunii făcute să-i mai transmită inculpatului 9800 dolari SUA și 15000 dolari SUA.

Sintetizând cele expuse, instanța de apel a conchis că inculpatul, Cupcea Grigore, a recurs anume la înșelăciunea activă și abuz de încredere pentru a dobândi bunurile de la partea vătămată.

Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă manifestată prin faptul că inculpatul, Cupcea Grigore, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora. Astfel, din materialele dosarului rezultă că încă la momentul când inculpatul i-a propus părții vătămate să investească în procurarea terenurilor, acesta avea scopul de a sustrage și nu avea intenția de a-și onora angajamentul de a restitui părții vătămate sumele transmise și jumătate din profitul realizat.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 14 ani, criteriile care sunt întrunite în speță.

Referitor la circumstanța agravantă indicată la alin.(5) al art. 190 Cod penal, instanța de apel a reținut că în virtutea prevederilor art. 126 alin.(1) Cod penal, se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari -valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5.000 și, respectiv 2.500 unități convenționale de amendă.

Instanța de apel a constatat cauzarea părții vătămate, Andreev Valeriu, de către inculpatul Cupcea Grigore, prin însușirea ilegală prin înșelăciune și abuz de încredere a unor prejudicii materiale în proporții deosebit de mari, în sumă de 10500 euro și 25800 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM la data săvârșirii infracțiunii constituia 498378,73 lei.

Astfel, în virtutea celor expuse, instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe Cupcea Grigore Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, deoarece vinovăția acestuia a fost demonstrată indubitabil.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, Cupcea Grigore Nicolae, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului a considerat că scopul educativ și

preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui Cupcea Grigore nu poate fi atinsă decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoarea.

La stabilirea cuantumului pedepsei aplicate sub formă de închisoare, instanța de apel a luat în considerație faptul că inculpatul Cupcea Grigore nu și-a recunoscut vinovăția, nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate și faptul că acesta a comis o infracțiune deosebit de gravă împotriva relațiilor contra patrimoniului.

Astfel, în limita dispozițiilor prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a stabilit lui Cupcea Grigore pedeapsa sub formă de 9 (nouă) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de activitatea economică pe un termen de 3(trei) ani.

În ceea ce privește acțiunea civilă, instanța de apel a reținut din materialele cauzei penale că partea vătămată Andreev Valeriu, a înaintat o acțiune civilă către Cupcea Grigore la data de 22 septembrie 2015, în care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 10500 euro și 25800 dolari SUA, 10000 lei și prejudiciu moral în mărime de 100000 lei (vol. II, f.d. 24-25).

Din materialele cauzei și anume din declarațiile părții vătămate, a martorilor, Andreeva Evghenia și Capra Ion, a recipiselor semnate de inculpat și partea vătămată din data de 16.03.2007, 29.03.2007 și 20.04.2007 cât și din declarațiile inculpatului, rezultă că Cupcea Grigore a însușit de la partea vătămată, Andreev Valeriu, suma de 10500 euro și 25800 dolari SUA.

În ceea ce privește suma de 10000 lei, solicitată de partea vătămată în calitate de prejudiciu material, instanța de apel a considerat că Andreev Valeriu și avocatul acestuia nu au prezentat careva probe în acest sens.

Astfel, în virtutea circumstanțelor expuse supra, instanța de apel a considerat necesar a încasa din contul lui Cupcea Grigore în beneficiul lui Andreev Valeriu prejudiciul material în sumă de 10500 euro și 25800 dolari SUA. În rest pretenția privind încasarea sumei de 10000 lei în calitate de prejudiciu material de a o respinge ca neîntemeiată.

Referitor la pretenția privind încasarea prejudiciului moral, ținând cont de prevederile art. 1422 alin.(1) și (2), art. 1423 alin.(2) Cod Civil, apreciind în asambul circumstanțele cazului dedus judecății, instanța de apel a considerat excesiv cuantumul prejudiciului moral solicitat de partea vătămată considerând echitabilă încasarea din contul inculpatului, Cupcea Grigore în beneficiul părții vătămate, Andreev Valeriu, a prejudiciului moral în mărime de 5000 (cinci mii) lei. Corelativ, instanța de apel a respins ca neîntemeiată cerința privind repararea prejudiciului moral în partea sumei de 95000 lei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, declară recurs ordinar avocatul Roibu Ioana în comun cu inculpatul Cupcea Grigore solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței Judecătoriei Orhei din 03 noiembrie 2015.

În motivarea recursului, recurenții au invocat ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, indicând următoarele:

- nu au fost respectate prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, or, instanța de apel, admitând apelul procurorului, a casat sentința de achitare și rejudecând cauza, a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare conform învinuirii înaintate, în baza aceluiași probe, limitându-se doar la citirea acestora, iar procurorul deși, a solicitat audierea din nou în instanța de apel a martorilor acușării: Andreeva Evghenia (sora părții vătămate), prezența căreia nu a fost asigurată în instanța de apel, precum și martorului Capra Ion, care s-a constatat că a decedat la data de 24.09.2015, declarațiile cărora constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului;

- instanța de apel urma să procedeze la o nouă audiere atât a inculpatului și părții vătămate, cât și anumitor martori ai acușării solicitați de părți (hotărârile CEDO Popovici împotriva Moldovei din 27.11.2007, § 72 și Dănila împotriva României din 08.03.2007, § 62-63), fapt menționat și în pct. 14.4. din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel;

- invocă că la caz, este relevantă și speța unde Curtea Europeană în cauza *Destrehem vs Franța* (hotărârea din 18.05.2004), a notat că după achitarea inculpatului dispusă de prima instanță, în urma audierii mai multor martori, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, având în vedere aceleași mijloace de probe, această ultimă instanță neavând la dispoziție date noi, ca ulterior să-și întemeieze hotărârea de condamnare pe o nouă interpretare a declarațiilor martorilor audiați în prima instanță, fără a-i fi audiat pe viu;

- invocă că sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Curtea Europeană în hotărârea *Capean vs Belgia* din 13.01.2005, a constatat că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punct de vedere al art. 6 § 2 și e obligatoriu ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acușării. Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene și încălcarea prevederilor art.24 și 26 Cod de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe (inclusiv a anumitor martori ai acușării) în susținerea acușățiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acușățiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare;

- consideră, că probatoriul decisiv pe care instanța de apel și-a întemeiat hotărârea de condamnare a lui Cupcea Grigore a fost obținut contrar principiilor nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei, erori de drept procedural prevăzute la pct. 6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției adoptate de către instanța de apel;

- instanța de apel, în pct. 35 al deciziei contestate, neîntemeiat a conchis că cele imputate inculpatului Cupcea Grigore, corect au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art.190 alin. (5) Cod penal, considerând sentința prin care Cupcea Grigore a fost achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele componente de infracțiune, ca fiind ilegală;

- consideră că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de achitare a inculpatului în baza art.190 alin.(5) Cod penal;

- menționează, că faptul transmiterii de către partea vătămată Andreev Valeriu a mijloacelor bănești lui Cupcea Grigore, în vederea inițierii unei afaceri și anume pentru procurarea terenurilor agricole și vânzarea ulterioară a acestora la un preț mai mare, pentru a profita ambii de venitul suplimentar, cert demonstrează că între părți există niște relații civile, care urmează a fi soluționate de instanța de judecată în ordinea procedurii civile;

- invocă că din materialele cauzei, reiese că în perioada 2007-2008 Cupcea Grigore a procurat mai multe loturi de teren agricol în s.Biești, r-nul Orhei pe numele părții vătămate, fapt ce corespunde înțelegerii dintre aceștia. Iar, faptul că după un an de la predarea mijloacelor bănești, adică la 14 august 2008, Andreev Valeriu prin procură și declarația soției îl împuternicește pe Cupcea G. să vândă o parte din loturile procurate pe numele său, demonstrează că înțelegerea lor era valabilă, iar Cupcea Grigore își realiza angajamentul asumat;

- instanța de fond, întemeiat a pus la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate, or, acestea se contrazic în mare parte cu materialele cauzei penale. Partea vătămată Andreev Valeriu în instanța de apel declară că nu a avut nimic cu firma „Tiadaca”, la care G.Ț.„Cupcea Grigore” a efectuat 3 transferuri în sumă de 140 mii lei, însă în instanța de fond, fiind audiat la data de 13.10.2014, la întrebarea procurorului acesta a declarat că, dânsul de facto era vicedirector la întreprinderea „Tiadaca”, deși legal era șef de stație, fapt confirmat de altfel și de martorul apărării Tofan Igor în cadrul audierii sale în instanța de fond la data de 04.02.2015, fapt ce denotă că declarațiile acestuia se contrazic;

- în învinuirea adusă inculpatului, nu s-a specificat în ce constau aceste elemente constitutive ale infracțiunii imputate. Nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședințele de judecată a instanțelor de fond și de apel, acuzatorul nu a adus probe ce ar confirma prezența elementelor ce sunt caracteristice infracțiunii de escrocherie, intenția inculpatului de a nu-și realiza angajamentul asumat. Or, așa cum a specificat și instanța de fond în hotărârea sa, deși părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu considerabil, fapta inculpatului a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat, ca urmare a unei decizii economice nereușite, mizând pe veniturile pe care intenționa să le primească ca rezultat al afacerilor întreprinse în termen scurt și că partea vătămată are posibilitatea restabilirii prejudiciului său pe calea acțiunii civile;

- atât în cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond, precum și instanța de apel, partea acuzării nu a demonstrat că, acțiunile inculpatului au fost dominate de reaua-voință, că el a avut scopul de a „sustrage” prin înșelăciune sau abuz de încredere mijloacele bănești primite de la partea vătămată, și că nu a avut intenția de a-și realiza angajamentul asumat de la bun început. La fel, partea acuzării nu a demonstrat și nu a prezentat careva probe ce ar confirma intenția inculpatului, ca element al laturii subiective a infracțiunii de escrocherie;

- referitor la calificarea faptelor inculpatului în conformitate cu art.190 alin.(5) Cod penal, așa cum a fost înaintată învinuirea, consideră că în cadrul examinării cauzei penale, atât în instanța de fond cât și cea de apel, aceasta nu s-a confirmat, iar instanța de fond corect a statuat asupra achitării lui Cupcea Grigore, deoarece fapta inculpatului nu constituie elementele infracțiunii incriminate, însă instanța de apel neîntemeiat a casat hotărârea primei instanțe și a pronunțat o decizie de condamnare a lui Cupcea Grigore.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, deoarece hotărârea atacată este legală, întemeiată și nu conține erori de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit textului recursului declarat, recurenții invocă drept temei pct. 6) și 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, reieșind din criticile formulate de recurenți reiese, că aceștia își exprimă dezacordul și cu faptul, că *“instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză”*, temei prevăzut de pct. 15) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurenți, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal reține că recurentul își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocând că: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Afirmațiile recurentului în acest sens sunt declarative motiv din care nu pot fi reținute. Mai mult ca atât, recurentul invocând faptul, că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu a indicat în ce constă această eroare.

Analizând decizia contestată cu recurs ordinar, Colegiul penal constată, că instanța de apel s-a expus detaliat asupra tuturor motivelor invocate la examinarea cauzei în ordine de apel, hotărârea adoptată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în *pct. 5 al prezentei decizii*, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În afară de aceasta, Colegiul penal atestă, că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În acest sens, Colegiul reiterează, că potrivit prevederilor art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei, de către prima instanță inculpatul Cupcea Grigore Nicolae învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, a fost achitat din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, la examinarea pricinii de către instanța de apel s-a stabilit, că soluția instanței de fond privind achitarea inculpatului învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, este incorectă și neîntemeiată.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că probele administrate au confirmat integral vinovăția lui Cupcea Grigore Nicolae în comiterea componentei de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și anume "Escrocheria, adică dobândirea ilicită bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere săvârșite în proporții deosebit de mari".

Colegiul penal a ajuns la concluzia, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, ajungând la o concluzie întemeiată privind vinovăția inculpatului Cupcea Grigore în săvârșirea infracțiunii imputate.

De asemenea Colegiul penal conchide, că nu și-au găsit confirmare argumentele recurentului prin care se invocă că în acțiunile inculpatului Cupcea Grigore nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece în speță n-au fost acumulate probe, care să dovedească vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

În acest sens Colegiul penal menționează, că judecând apelurile declarate de procuror și de partea vătămată Andreev Valeriu în comun cu avocatul acestuia, Dljanschi Elic, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar în ședința instanței de apel s-a audiat suplimentar inculpatul și partea vătămată și au fost verificate și cercetate declarațiile, probele materiale prezente la cauza penală respectivă, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia enunțată la pct. 5 din decizie.

Colegiul penal atestă din textul recursului depus, că recurenții aduc critici modalității de apreciere a probelor înfăptuită de către instanța de apel, iar în acest sens Colegiul reține, că instanța de apel a verificat și a apreciat probele în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, a stabilit toate aspectele de fapt și de drept, astfel corect ajungând la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Mai mult decât atât, Colegiul consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Nu poate fi reținut argumentele recurențelor că *“faptul transmiterii de către partea vătămată Andreev Valeriu a mijloacelor bănești lui Cupcea Grigore, în vederea inițierii unei afaceri și anume pentru procurarea terenurilor agricole și vânzarea ulterioară a acestora la un preț mai mare, pentru a profita ambii de venitul suplimentar, cert demonstrează că între părți există niște relații civile, care urmează a fi soluționate de instanța de judecată în ordinea procedurii civile”*.

Colegiul penal susține concluziile instanței de apel, că argumentul apărării precum ca între părți au existat *relații civile* este neîntemeiat, deoarece în speță acțiunile inculpatului *au depășit* limitele cadrului civil, trecând în sfera penalului.

Delimitarea *escrocheriei*, de încălcarea normelor de drept civil, urmează a fi percepută corect, luând în considerație două aspecte de maximă importanță și anume: *atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunului și disponibilitatea efectivă a acestuia de a-și executa angajamentele*.

Limita între un acord civil și o componentă de infracțiune este *latura subiectivă*, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul *escrocheriei* este caracterizată prin *abuz de încredere și înșelăciune*.

Lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea posibilității trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului.

Astfel, Colegiul penal atestă că instanța de apel la pronunțarea deciziei adoptate s-a condus de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, dând apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind vinovăția lui Cupcea Grigore în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă și anume 9 (nouă) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de activitatea economică pe un termen de 3(trei) ani.

De asemenea, a fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a încasat de la Cupcea Grigore în beneficiul lui Andreev Valeriu prejudiciul material în mărime de 10500 euro, 25800 dolari SUA cu convertirea acestora în valută națională la data executării hotărârii și prejudiciul moral în mărime de 5000 (cinci mii) lei.

Colegiul penal atestă ca fiind declarative argumentele recurențelor precum că decizia recurată contravine legislației invocând că *“instanța de apel urma să procedeze la o nouă audiere atât a inculpatului și părții vătămate, cât și anumitor martori ai acuzării solicitați de părți”*.

În acest sens, Colegiul penal reține că în ședința instanței de apel s-a audiat suplimentar inculpatul și partea vătămată și au fost verificate și cercetate declarațiile, probele materiale prezente la cauza penală respectivă (f.d. 122- 124 Vol. II).

Totodată, referitor la martorul Andreeva Evghenia, Colegiul penal reține că aceasta nu a putut fi audiată în ședința instanței de apel, din motiv că nu s-a

prezentat, în privința acesteia fiind dispuse aduceri silite de mai multe ori de către procurorul, Pavel Guțan, dar care nu au fost executate dat fiind faptul că nu se cunoaște locul de trai al acesteia. În ședința instanței de apel fiind date citire declarațiilor martorului în cauză, date la faza urmăririi penale și judecării în primă instanță, partea apărării neavând careva obiecții în acest sens.

De asemenea, Colegiul penal reține că declarațiile martorului Capra Ion Ion, care nu a putut fi audiat în ședința instanței de apel, deoarece potrivit informației din baza de date ACCES acesta a decedat la data de 24.09.2015 (vol. II, f.d. 105), declarațiilor acestuia de la faza urmăririi penale și judecării în primă instanță fiindu-le dată citire în baza art. 371 alin. (1) Cod de procedură penală, partea apărării de asemenea neavând careva obiecții.

Totodată, fiindu-le acordată părților participante la judecarea cauzei posibilitatea de a prezenta probe, în acest context inculpatul și apărătorul acestuia în ședința instanței de apel au declarat că probe suplimentare nu sunt (vol. II, f.d. 136).

Cu referire la critica deciziei instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, considerând că instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

În recursul declarat apărarea a invocat “- *că la caz, este relevantă și speța unde Curtea Europeană în cauza Destrehem vs Franța (hotărârea din 18.05.2004), a notat că după achitarea inculpatului dispusă de prima instanță, în urma audierii mai multor martori, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, având în vedere aceleași mijloace de probe, această ultimă instanță neavând la dispoziție date noi, ca ulterior să-și întemeieze hotărârea de condamnare pe o nouă interpretare a declarațiilor martorilor audiați în prima instanță, fără a-i fi audiat pe viu;- că sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Curtea Europeană în hotărârea Capean vs Belgia din 13.01.2005, a constatat că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punct de vedere al art. 6 § 2 și e obligatoriu ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene și încălcarea prevederilor art.24 și 26 Cod de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe (inclusiv a anumitor martori ai acuzării) în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare (hotărârile CEDO Popovici împotriva Moldovei din 27.11.2007, § 72 și Dănila împotriva României din 08.03.2007, § 62-63)”.*

În ce privește pretinsa încălcarea a Convenției și referirea recurențelor la practica CtEDO, Colegiul penal menționează că acestea nu sunt aplicabile speței judecate.

Ori, în prezenta cauză în ședința instanței de apel s-a audiat suplimentar inculpatul (f.d. 122-123 Vol. II) și partea vătămată (f.d. 124 Vol. II), însă cât privește

audierea pe viu a martorilor Andreeva Evghenia și Capra Ion instanța de apel just a considerat necesar de a verifica și cerceta fiind date citire declarațiilor martorilor în cauză, date la faza urmăririi penale și judecării în primă instanță, motivând că aceștia nu au putut fi audiați în ședința instanței de apel, deoarece Andreeva Evghenia nu s-a prezentat, în privința acesteia fiind dispuse aduceri silite de mai multe ori de către procuror, dar care nu au fost executate dat fiind faptul că nu se cunoaște locul de trai al acesteia, iar Capra Ion potrivit informației din baza de date ACCES a decedat la data de 24.09.2015 (vol. II, f.d. 105).

Potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Totodată, din conținutul procesului-verbal a ședinței de judecată a instanței de apel apărarea a declarat că probe suplimentare decât cele cercetate în instanța de fond nu are și careva demersuri din partea apărării și a inculpatului nu au fost înaintate (vol. II f.d.136).

Colegiul penal apreciază că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CoEDO. În același context, Colegiul penal menționează că, deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a clarificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk vs. Olanda, din 19.04.1994*).

Or, modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani vs. Spania, din 09.12.1994*).

Astfel, verificând procesele-verbale ale ședințelor de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă, că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probe administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate fiind oferite răspunsuri la toate motivele relevante invocate în instanța de apel.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 15) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Roibu Ioana în comun cu inculpatul Cupcea Grigore, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui **Cupcea Grigore Nicolae**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 noiembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir